

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamista. Teollisuuden sähkövero alennettaisiin puoleen nykyisestä sekä puulla tai puupohjaisilla polttoaineilla, metallurgisten prosessien jätekaasuilla ja kemiallisten prosessien reaktiolämmöllä tuotetun sähkön verotuki poistettaisiin. Muut sähköntuotannon tuet kuten tuulivoiman, pienvesivoiman, kierätyspolttoaineen, metsähakkeen ja biokaasun tukien käyttäminen jatkuisi vuoden 2006 jälkeen, jos Euroopan yhteisöjen komissio

hyväksyy niitä koskevan valtioneuvoston päätöksen. Lisäksi esityksessä ehdotetaan eräitä teknisiä muutoksia sähköverotuksen menettelysäännöksiin.

Esitys liittyy valtion vuoden 2007 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Teollisuuden sähköveron alennuksen käyttöönotto edellyttää lisäksi Euroopan yhteisöjen komission hyväksyntää.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

PERUSTELUT

1. Energiaverotuksen nyky rakenne Suomessa

1.1. Yleistä energiaverotuksesta

Suomessa sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1260/1996) tarkoitettua valmisteveroa kannetaan sähköstä, maakaasusta, mäntyöljystä ja kivihielestä. Turpeen valmisteverosta ja sille sähköntuotannossa myönnetystä verotuesta luovuttiin 1 päivänä heinäkuuta 2005. Nestemäisistä polttoaineista, kuten moottoribensiinistä, dieselöljystä sekä kevyestä ja raskaasta polttoöljystä kannetaan valmisteveroa nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1472/1994) mukaisesti.

Edellä mainituista energiatuotteista kannettava valmistevero jakaantuu perusveroon ja lisäveroon. Perus vero on luonteeltaan fiskaalinen, ja sitä kannetaan bensiinistä, dieselöljystä ja kevyestä polttoöljystä. Lisäksi perusveroa kannetaan mäntyöljystä. Lisävero määräytyy tuotteen hiilisisällön perusteella, ja sen määrä on nykyisin 18,05 euroa hiilidioksiditonnilta. Hiilisisällön perusteella määräytyvään veroon on kuitenkin tehty eräitä poik-

keuksia. Maakaasulle on säädetty 50 prosentin veronalennus lisäverosta.

Sähköntuotannon polttoaineet ovat verottomia. Sitä vastoin käytettäessä veronalaisia polttoaineita lämmöntuotantoon polttoaineista on suoritettava valmisteveroa. Yhdistetyssä sähkön- ja lämmöntuotannossa verotetaan vain hyötylämmön tuottamiseen käytettyjä polttoaineita. Sähköveroa kannetaan kaikesta sähköstä sen tuotantotapaan katsomatta, eikä sähkön vero, vaikka se kannetaan lisäveron muodossa, siten perustu sähkön tuottamisessa käytettyjen polttoaineiden hiilisisältöön eikä sähköveron määrään vaikuta tuotantotapa eikä tuottamiseen käytetty polttoaine. Sähkön valmistevero on porrastettu kahteen veroluokkaan teollisuuden ja ammattimaisen kasvihuoneviljelyn kilpailukykyyn parantamiseksi. Yleisen veroluokan I verotaso on 0,73 senttiä kilowattitunnilta ja alennetun veroluokan II eli teollisuudessa ja ammattimaisessa kasvihuoneviljelyssä käytetyn sähkön 0,44 senttiä kilowattitunnilta. Teollisuudella tarkoitetaan mineraalien kaivuuta sekä tavaran valmistusta ja jalostusta. Lisäksi teollisuuteen rinnastetaan ammattimainen kasvihuoneviljely. Alennetun veroluokan sähkö on

voitava erikseen mitata toimitettaessa sitä kulutuspaikalle. Veroluokan I veroa suoritetaan sähköstä, joka käytetään esimerkiksi yksityistaloudessa, maa- ja metsätaloudessa, rakentamisessa, tukku- ja vähittäiskaupassa, majoitus- ja ravitsemustoiminnassa sekä yleensäkin palvelutoiminnassa. Lisäksi energiantensiivinen teollisuus on oikeutettu osittaiseen veronpalautukseen energiatuotteiden valmisteveroista.

Komissio on hyväksynyt nykyisen teollisuuden ja kasvihuoneviljelijöiden sähköveron porrastuksen vuoden 2012 alkuun 1 päivänä elokuuta 2002 antamallaan päätöksellä, Valtiontuki N:o NN/75/2002 — Suomi, Eriytetyt sähkön verokannat.

Ammattimaisille kasvihuoneviljelijöille on palautettu polttoöljyn veroa vuodesta 1997 lähtien nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 1472/1994 perusteella. Lain 10 a §:ään tehdyn, elokuun alusta voimaan tulleen lainmuutoksen (604/2006) mukaan ammattimainen kasvihuoneviljelijä saa valmisteveron palautusta kevyestä polttoöljystä 3,75 senttiä litralta ja raskaasta polttoöljystä 1,75 senttiä kilolta.

Maatalouden energiatuotteiden veronpalautuksesta säädetään maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta annetussa laissa (603/2006). Sen mukaan ammattimaisella maataloudenharjoittajalla on oikeus hakemuksesta saada maataloudessa käyttämästään kevyestä polttoöljystä valmisteveron palautusta 3,75 senttiä litralta ja raskaasta polttoöljystä 1,75 senttiä kilogrammalta. Lisäksi maatalouden harjoittaja saa valmisteveron palautusta käyttämästään I veroluokan sähköstä 0,23 senttiä kilowattitunnilta, jolloin veron määräksi jää 0,50 senttiä kilowattitunnilta.

Maatalouden energiatuotteiden veronpalautusta ja ammattimaisien kasvihuoneviljelijöiden polttoöljyn veronpalautusta koskevat toimenpiteet on ilmoitettu komissiolle valtiontukiasiana. Komissio ei ole vielä tehnyt päätöstä asiassa.

1.2. Sähköntuotannon verotuet Suomessa

Energiaverolainsäädäntöön sisältyy sähköntuotannon tukijärjestelmä. Tukea myön-

netään sähköstä, joka on tuotettu tuulivoimalla tai vesivoimalaitoksessa, jonka nimellisteho on enintään yksi megavolttiampeeria. Tukijärjestelmä koskee myös sähköä, joka on tuotettu puulla ja puupohjaisilla polttoaineilla, kierrätyspolttoaineella, biokaasulla, metsähakkeella, metallurgisten prosessien jätkekaasuilla taikka kemiallisten prosessien reaktiolämmöllä.

Tuki maksetaan jälkikäteen hakemuksesta sähkön tuottajalle. Tuen perusmäärä on 0,42 senttiä kilowattitunnilta. Tuulivoiman ja metsähakkeen kilpailukyvyyn turvaamiseksi ja parantamiseksi niillä tuotetulla sähköllä on korotettu tuki 0,69 senttiä kilowattitunnilta. Kierrätyspolttoaineella tuotetun sähkön tuki on 0,25 senttiä kilowattitunnilta. Kyseisten tukien vuotuinen määrä on ollut vuosina 2004—2005 vajaat 45 miljoonaa euroa.

Puulla ja puupohjaisilla polttoaineilla tarkoitetaan muun muassa metsäteollisuuden puunjalostusprosessin sivu- tai jätetuotteena syntyvää puuainesta kuten kuori, sahanpuru, hake ja mustalipeä, runko- ja kuitupuuta sekä myös rakennuksien purkupuuta, joka on eroteltu muusta jätteestä. Tuen määrä on vuositasolla vajaat 35 miljoonaa euroa.

Metallurgisten prosessien jätkekaasuilla tarkoitetaan raudan sekä teräksen tuotannon sivutuotteena syntyviä masuuni-, koksamo- ja konverterrikaasuja. Tuen määrä on vuositasolla reilut 2,5 miljoonaa euroa.

Kemiallisten prosessien reaktiolämmöllä tarkoitetaan kemiallisessa reaktiossa tuotteen valmistuksessa syntyvää lämpöä, jota hyödynnetään sähköntuotannossa. Tällaisia lämpöä luovuttavia (eksotermisiä) reaktioita hyödynnetään esimerkiksi rikki- ja typpihapon valmistuksessa. Tuen määrä on vuositasolla ollut vajaat 0,7 miljoonaa euroa.

Sähköntuotannon tuet on kansallisessa lainsäädännössä säädetty pysyviksi. Verotuki on toimintatukea sähköä tuottavalle yritykselle. Koska toimintatuki on lähtökohtaisesti kiellettyä ja EY:n perustamissopimuksessa tarkoitettua valtiontukea, pitää tuen maksamiselle saada Euroopan yhteisöjen komission hyväksyntä. Komissio on hyväksynyt Suomen sähköntuotannon verotuet ympäristöperusteisten valtiontukien säännösten perusteella vuoden 2006 loppuun asti antamallaan päätöksellä, Valtiontuki N:o N 74/B/2002 — Suomi, Tuki voimalaitoksille. Tukitoimenpi-

teiden tarkoituksena on ollut edistää uusiutuvan energian käyttöä sähköntuotannossa, huoltovarmuutta, monipuolista energiarakennetta sekä turvata energiatehokkaan yhteistuotannon kilpailuasemaa.

1.3. Eräät sähköverotuksen menettelysäännökset

Sähkön hyvityslaskutus

Sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 6 §:ssä säädetään sähkön määräämisen perusteista, eli verotettavan sähkön määrästä sekä ajankohdasta, jolloin vero tulee maksettavaksi. Verkonhaltijoille vero määrätään 1 momentista ilmenevän pääsäännön mukaan verokauden, eli kalenterikuukauden, aikana kulutukseen luovutetusta sähköstä. Kulutukseen luovutettu sähkön määrä mitataan verkonhaltijan asiakkaiden luona.

Käytännössä on kuitenkin yleistä, että sähkön mittaus ja laskutus eivät kohdistu valmisteverotuslain edellyttämällä tavalla verokausiin. Erityisesti tämä koskee sähkön pienkäyttäjiä, kuten kotitalouksia, joiden sähkömittarien luenta tapahtuu harvoin, esimerkiksi kerran vuodessa. Tämän takia pykälän 2 momenttiin sisältyvä säännös, jonka mukaan kulutukseen luovutettuna sähkön määränä voidaan pitää sitä määrää, josta verkonhaltija suoraan tai myyntiyhtiön kautta veloittaa sähkön käyttäjää siirron yhteydessä. Yhdelle tai useammalle verokaudelle kuuluva verotettavan sähkön määrä voidaan tällöin kohdistaa sille verokaudelle, jonka aikana sähkön käyttäjää veloitetaan toimitetusta tai toimitettavasta sähköstä. Tämän mukaisesti sähkölaskuun sisältyvät kilowattitunnit katsotaan siis kohdistuvan laskun päivämäärän osoittaman verokauden verotettavaksi määräksi. Jos sähkön veroa on tällöin muutettu, vero on kuitenkin suoritettava toimitusajankohtana voimassa olevan veron mukaisena. Useissa tapauksissa laskutus perustuu arvioituun sähkön kulutukseen, ja vasta myöhemmin tehdään sähkön todelliseen, mitattuun kulutukseen perustuva tasoituslasku. Myös tämä tasoituslaskulla korjattava sähkön määrä kohdistetaan tasoituslaskun osoittamaan verokautteen. Eräissä sähkön toimitukseen ja las-

kutukseen liittyvissä käytännön tilanteissa verkonhaltija laskuttaa sähkön kuluttajaa toimitettua suuremmasta sähkön määrästä ja samalla verkonhaltija joutuu myös ilmoittamaan veroa suuremmasta määrästä. Näissä hyvityslaskutukseen liittyvissä tilanteissa joudutaan verotuksen korjaamiseksi joissakin tapauksissa käyttämään nykylainsäädännön perusteella verotuksen oikaisua, joka aiheuttaa ylimääräistä hallinnollista työtä niin verovelvollisille verkonhaltijoille kuin veroviranomaisille.

Sähkön siirtäminen verkonhaltijalta voimalaitokselle

Sähkön verotuksen peruseriaatteena on, että sähkö siirtyy sähköverkossa verottomasti verkonhaltijalta toiselle ja sähköstä kannetaan valmistevero vasta kun se siirretään kulutukseen, eli pois sähköverkosta. Sähköverkolla on energiaverolainsäädännössä tarkoitettu Energiamarckinaviraston myöntämällä sähköverkonhaltijaluvalla rajattuja sähköverkoja. Ongelmaksi on kuitenkin muodostunut se, että kaikki voimalaitokset eivät ole laissa tarkoitettuja verkonhaltijoita, vaikka ne voivatkin ostaa sähköä verkonhaltijalta edelleen luovutettavaksi loppukäyttäjälle ja itse kulutettavaksi. Tällöin verkonhaltijoiden tulee luovuttaa sähkö voimalaitoksille I veroluokan verolla. Voimalaitoksen myydessä verkonhaltijalta ostamaansa sähköä edelleen, joudutaan verkonhaltijan verotusta oikaisemaan siltä osin kuin sähköä on käytetty teollisuudessa, eli II veroluokan mukaisessa tarkoituksessa.

2. EU-lainsäädäntö

2.1. Yhteisön energiaverotus

Vuoden 2004 alusta Euroopan yhteisöjen yhdenmukaistetun valmisteverotuksen piirissä ovat muun muassa moottoribensiini, dieselöljy, kevyt ja raskas polttoöljy, maakaasu, sähkö ja kivihiili. Yhdenmukaistetusta energiaverotuksesta säädetään energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehityksen uudistamisesta annetulla neuvoston direktiivillä (2003/96/EY), jäljempänä energiaverodirektiivi. Yhteisötasolla on säädetty

verotuksen rakenteesta, verotettavista tuotteista sekä tuotteista kannettavista vähimmäisverotasoista, jotka jäsenvaltio voi halutessaan ylittää. Keskeisistä energiatuotteista puu ja puuperäiset polttoaineet sekä turve ovat yhdenmukaistetun valmisteverotuksen ulkopuolella.

Energiaverodirektiivissä sähkön veron vähimmäistaso on yrityskäytössä 0,05 senttiä kilowattitunnilta ja muussa kuin yrityskäytössä 0,1 senttiä kilowattitunnilta. Lisäksi energiaverodirektiivi mahdollistaa tietyin tiukoin edellytyksin energiaintensiivisten, päästökauppajärjestelmään tai päästöjen vähentämistoimenpiteisiin sopimuksilla sitoutuneiden yritysten verokannan alentamisen.

Energiaverotusta täytäntönpantaessa kansallisesti huomioon on otettava direktiivin lisäksi myös muut yhteisön oikeuden säädökset ja periaatteet. Näitä ovat perustamissopimuksen keskeiset säännökset kuten verotuksen syrjimättömyys ja erityisesti valtioneuvoston menettely, jota on noudatettava siitä huolimatta, että energiaverodirektiivi lähtökohtaisesti mahdollistaa veronalennustoimenpiteen.

2.2. Verotuki yhteisössä

Perustamissopimuksen 87—89 artikloiden määräykset rajoittavat valtion tukien käyttöä talouspolitiikan välineenä jäsenvaltioissa. Valtion tukia ovat kaikki julkisista varoista, myös kuntien ja muiden alue- ja paikallisviranomaisten toimesta myönnettävät tuet, jotka ovat yritys- tai toimialakohtaisia. Tuen saaja voi olla yksityinen tai julkinen yritys. Tuen toteuttamismuodolla ei ole merkitystä. Tukea arvioitaessa ratkaisevaa on toimenpiteen tosiasiallinen vaikutus, ei sen tarkoitus tai muoto. Tyypillisesti verosta vapauttaminen, veronporrastaminen tai veron palauttaminen voi olla sellainen toimenpide, jota pidetään valtioneuvon tukena. Valtioneuvon tukea koskevia määräyksiä sovelletaan jäsenvaltion toimenpiteisiin myös silloin, kun verotuksesta, esimerkiksi veronalennuksesta on annettu yhteisötason säännöksiä.

Valtioneuvon tukimenettelyä koskevat määräykset sisältyvät perustamissopimuksen 88 artiklaan, jonka mukaan komissiolle on tehtävä ilmoitus ennen kuin jäsenvaltio ottaa käyttöön toimenpiteitä, joita voidaan mahdolli-

sesti pitää valtioneuvon tukena. Ilmoitusmenettelyn tarkoituksena on, että komissio voi tutkia tukien yhteensopivuuden yhteismarkkinoille. Tieto tuen myöntämisestä tai muuttamisesta on annettava niin ajoissa, että komissio voi esittää huomautuksensa. Jäsenvaltio ei saa toteuttaa ehdottamia toimenpiteitä ennen kuin menettelyssä on annettu lopullinen päätös. Jos komissio katsoo, ettei tukitoimenpide sovellu yhteismarkkinoille, asianomaisen jäsenvaltion on poistettava tuki sekä perittävä mahdollisesti maksettu tuki korkoineen takaisin tuensaajalta. Niin ikään tukia voidaan kansallisesta lainsäädännöstä riippumatta ryhtyä maksamaan ja vastaavasti esimerkiksi verovapautuksia myöntämään vasta sen jälkeen, kun komissio on myöntänyt siihen luvan.

Vaikka jotain toimenpidettä pidettäisiinkin valtioneuvon tukena, voi komissio tietyillä perusteilla katsoa sen yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Komissio on useissa tapauksissa myöntänyt lupia tukien käyttöön erityisesti, jos tukijärjestelyä voidaan perustella esimerkiksi ympäristösyillä.

Mahdollisen verotukien tai veronalennusten suunnittelussa ja toteutuksessa on otettava huomioon valtioneuvon tukia koskevat rajoitteet kuten luvanvaraisuus, lupapäätöksen mahdolliset ehdot sekä luvan määräaikaisuus.

3. Päästökauppajärjestelmä

Puupolttoaineet, turve ja eräät sähköntuotannon tuet

Kansainvälisen ilmastopöytäkirjan ja siihen liittyen Kioton pöytäkirjan velvoitteiden täyttämiseksi Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat aloittaneet yhteisön sisäisen hiilidioksidin päästökaupan vuoden 2005 alusta lukien. Päästökauppa on uusi keskeinen ilmastopöytäkirjan ohjausväline, jolla on tuntuvia energiapolitiittisia vaikutuksia. Päästökaupan aiheuttamia muutoksia on tarkastellut kauppa- ja teollisuusministeriön asettama työryhmä mietinnössään (EU:n päästökaupan, energiaverotuksen ja energiantuotannon tukien yhteensovittaminen, KTM Julkaisuja 35/2004). Työryhmä arvioi sitä, miten energiaverotus sekä energiantuotantoa koskevat ja muut taloudelliset ohjaukeinit vaikuttavat energia-

ympäristö- ja veropoliittisten tavoitteiden toteutumiseen. Päästökaupan vaikutuksia ja sen johdosta tarvittavia sopeuttamistoimia on puolestaan käsitelty laajasti Valtioneuvoston selonteossa lähiajan energia- ja ilmastopoliitiikan linjauksista — kansallinen strategia Kioton pöytäkirjan toimeenpanemiseksi (VNS 5/2005vp).

Päästökauppa heikentää voimakkaimmin hiilidioksidipäästökertoimeltaan korkeimman polttoaineen eli turpeen kilpailuasemaa. Päästökauppaolosuhteissa turpeen kilpailukyky heikkenee niin fossiilisiin polttoaineisiin kuin energiapuuhunkin nähden. Turpeen kilpailuaseman heikkeneminen johtaa ensi vaiheessa puupolttoaineiden kysynnän kasvuun, joka kohdistuu tavanomaisten puupolttoaineiden, kuten metsähakkeen ja puujätteen, ohella myös sellaisiin puujakeisiin, joita käytetään teollisen tuotannon raaka-aineina. Tällaisia ovat varsinkin lastu- ja kuitulevyteollisuuden sahoilta ja puumassateollisuudelta ostama puru ja hake sekä selluteollisuuden sahoilta ostama hake. Levyteollisuus joutuu maksamaan raaka-aineestaan aikaisempaa enemmän riippuen päästöoikeuden markkinahinnasta. Niinkin alhaisella päästöoikeuden hinnalla kuin viisi euroa hiilidioksiditonilta raaka-aineen hinnan arvioidaan olevan noin neljänneksen nykyistä korkeampi. Raaka-ainekustannusten nousu vaikeuttaa kotimaisen levyteollisuuden tilannetta kansainvälisillä markkinoilla. Lastu- ja kuitulevyn tuotanto työllistää nykyisin suoraan yli 550 henkilöä.

Puuaineksen saatavuuden turvaamiseksi teollisuuden raaka-ainekäytössä raaka-aineksi soveltuvan puuaineksen houkuttavuutta energian tuotannossa tulisi vähentää. Energiapolitiikan toimin tilannetta voitaisiin edelleen edesauttaa sähköverotuen poistamisella metsäteollisuuden sivuvirroista sähköntuotantoon tulevalta puuainekselta. Turpeen veron poistaminen paransi sen kilpailukykyä energiantuotannossa ja vähensi tarvetta korvata turvetta hakkeella ja purulla. Turpeen veron poisto ja tuen poistaminen sivupuuvirroilta vaikuttavat yhteensä siten, että lastu- ja kuitulevyn tuottajien käyttämän raaka-aineen hinnan nousun korotuspaine vähenee päästöoikeuden hintatasoa viisi euroa hiilidioksiditonilta vastaavasti. Turpeen valmisteverosta ja sen sähköntuotannon tuista luovuttiin 1

päivänä heinäkuuta 2005. Päästökauppa on muutoinkin lisännyt puupolttoaineen kilpailukykyä siten, ettei metsäteollisuuden sivupuuvirtojen tukemiselle sähköntuotannossa ole enää energia- ja ympäristöpoliittisia tai taloudellisia perusteita. Metsähakkeen ja myös muiden ei-puuperäisten uusiutuvien energialähteiden osalta tukiperusteet sen sijaan ovat edelleen olemassa.

Päästökauppa on vaikuttanut siihen, että myös metallurgisten prosessien jätekaasuilla ja kemiallisten prosessien reaktiolämmöllä tuotetun sähkön verotuille ei ole enää energia- ja ympäristöpoliittisia perusteita. Päästökauppatilanteessa kyseiset päästöttömät sähköntuotantotavat ovat kannattavia ja tulevat hyödynnetyiksi ilman valtion tukitoimenpiteitäkin.

Sähkö

Sähkön kuluttajahinta koostuu sähkön tukuhinnasta, siirron ja jakelun kustannuksista, vähittäismyynnin katteesta sekä sähkön valmisteveroista ja kotitalousasiakkaiden osalta myös arvonnalisäverosta. Sähkön hintaan vaikuttavat lukuisat eri tekijät kuten sähkön kysyntä ja tuotantokustannukset. Päästökauppa vaikuttaa sähkön tukkuhintaan, joka muodostuu pohjoismaisilla sähkömarkkinoilla kullekin tunnille muuttuvilta tuotantokustannuksiltaan kalleimman sähköä tuottaneen voimalaitoksen eli rajatuotantomuodon kustannusten mukaisesti. Markkinamekanismi ohjaa voimalaitosten käyttöä siten, että voimalaitosten ajojärjestys perustuu laitosten muuttuvien tuotantokustannusten edullisuusjärjestykseen. Tanskan ja Suomen hiililauhdetuotanto on pääosan ajasta rajatuotantomuoto, joten markkinahinnan muodostuminen perustuu niiden muuttuviin kustannuksiin. Päästökauppajärjestelmä lisää entisestään rajatuotannon kustannuksia silloin, kun rajatuotantomuotona on hiilidioksidipäästöjä aiheuttava teknologia kuten hiililauhe. Päästöjen kattamiseen tarvittavien päästöoikeuksien kustannukset siirtyvät sähkön tuotannon kustannuksiksi ja myös sähkön hintaan. Päästökauppajärjestelmän aikana päästöoikeuden hinta on vaihdellut vajaasta 10 eurosta yli 30 euroon ja päästöoikeuden hinnanvaihtelut ovat välittyneet tukkusähköön hintaan.

Päästökauppa nostaa sähkön hintaa poh-

joismaisilla tukkusähkömarkkinoilla, vaikka keskeisimpien tuotantomuotojen, kuten vesi- ja ydinvoiman, tuotantokustannukset eivät muutu. Tukkusähkön markkinahintojen muutos välittyy hinnoitteluperiaatteiden mukaisesti vähitellen myös kuluttajahintoihin.

Teollisuuden sähköveroa kannettiin vuonna 2005 noin 186 miljoonaa euroa ja vuoden 2006 verokertymäennuste on 203 miljoonaa euroa. Tästä määrästä valtaosa eli noin 140 miljoonaa euroa kohdistuu päästökauppasektorille.

4. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Sähköveron alentaminen ja eräiden sähköverotukien poistaminen

Sähkön hinta on noussut erityisesti päästökaupan alkamisen jälkeen. Teollisuuden ja ammattimaisen kasvihuoneviljelyn kilpailukyvyyn säilyttämiseksi päästökauppatilanteessa esitetään sähköveron puolittamista eli alentamista 0,22 sentillä kilowattitunnilta. Sähköveron taso olisi veronalennuksen jälkeenkin yli nelikertainen verrattuna energiaverodirektiivin vähimmäistasoon 0,05 senttiä kilowattitunnilta. Ehdotuksen jälkeen teollisuuden sähkövero olisi noin kolmasosa muilta kuluttajilta kannettavasta sähköveron määrästä.

Päästökaupan johdosta eräiden päästöttömien sähköntuotantomuotojen kuten puulla tai puupohjaisilla polttoaineilla, metallurgisten prosessien jätekaasuilla ja kemiallisten prosessien reaktiolämmöllä tuotetun sähkön kilpailukyky on hyvä eikä erillisille valtion tukitoimenpiteille ole enää olemassa energia- tai ympäristöpoliittisia perusteita. Lisäksi puu- ja puupohjaisten polttoaineiden tuki nostaa puun jatkojalostuksen eli lastu- ja kuitulevyteollisuuden raaka-aineen hintaa ja siten heikentää sen kilpailukykyä sekä vaarantaa lastu- ja kuitulevyteollisuuden raaka-ainesantia. Puu- ja puupohjaisten polttoaineiden tukien poisto parantaa myös metsähakkeen kilpailukykyä, mutta ei kuitenkaan vielä siinä määrin, että nykyisen suuruinen tuki olisi ylimitoitettu. Nykyisessä sähkömarkkinatilanteessa perusteettomia puulla tai puupohjaisilla polttoaineilla, metallurgisten

prosessien jätekaasuilla ja kemiallisten prosessien reaktiolämmöllä tuotetun sähkön verotukia ehdotetaan poistettavaksi. Tukien poistaminen yksinkertaistaisi myös energiaverotukseen liittyvää tukijärjestelmää.

Muita sähköntuotannon tukia kuten tuuli-voiman, pienvesivoiman, kierrätyspoltoaineen, metsähakkeen ja biokaasun ei esitetä poistettavaksi vaan niille ehdotetaan haettavaksi komissiolta valtiontukilupaa. Energia- ja ilmastostrategiassa näiden energiamuotojen kasvutavoitteeksi asetetaan keskimäärin yli 10 prosenttia vuodessa vuosina 2005—2015. Tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan päästökaupan positiivisista vaikutuksista huolimatta myös nykyisten ohjauskeinojen kuten eräiden sähköntuotannon verotukien jatkamista.

Tekniset muutokset

Lisäksi ehdotetaan muutettavaksi eräitä sähkön verottamiseen liittyviä säännöksiä sähköverojärjestelmän toimivuuden parantamiseksi ja menettelyjen yksinkertaistamiseksi.

Sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 6 §:n 2 momentin säännöstä ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että verkonhaltijalla, joka on siirron yhteydessä laskuttanut sähkön kuluttajaa toimitettua suuremmasta määrästä sähköä, olisi oikeus tehdä veroilmoituksessaan liikaa maksettua veroa vastaava vähennys. Tämä yksinkertaistaisi ja selkeyttäisi verotusmenettelyä siten, että verkonhaltijan ei enää tarvitsisi hakea erikseen verotuksen oikaisua, silloin kun jokin veroilmoituksen tuoteryhmistä jäisi negatiiviseksi hyvityslaskutuksen johdosta. Näissä tilanteissa liikaa suoritettu vero voitaisiin vähentää suoraan kyseiseltä verokaudelta taikka sähkön siirron hyvityslaskutusta seuraavan kolmen kalenterivuoden verokausilta maksettavaksi tulevasta sähköverosta. Vähennys voisi kuitenkin olla enintään verotuspäätöksellä kannettavien verojen suuruinen, sillä teknisistä syistä johtuen valmisteverotuspäätöksellä ei voida maksaa veronpalautusta. Mikäli vähennystä ei tästä syystä voitaisi suorittaa kerralla, saisi verkonhaltija siirtää vähentämättä jääneen määrän mainitun määrärajan puitteissa seuraavilta verokausilta tehtäviin veroilmoituksiin.

Sähköverotuksen yksinkertaistamiseksi ja tarpeettomien oikaisuhakemusten välttämiseksi ehdotetaan sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverolakia muutettavaksi siten, että verkonhaltijat voisivat luovuttaa sähköä valmisteverottomasti sähköntuottajien voimalaitosverkkoon. Voimalaitos olisi verovelvollinen ostamastaan sähköstä vastaavasti kuten itse tuottamastaan sähköstä. Voimalaitoksen tulisi siten ilmoittaa ostettu sähkö sähköntuottajan veroilmoituksella luovutetuksi I tai II veroluokan kulutukseen taikka käytetyksi verottomasti voimalaitoksen omakäyttölaitteissa.

5. Esityksen vaikutukset

5.1. Taloudelliset vaikutukset

Sähköveron alentamisen arvioidaan keventävän teollisuuden sähköverorasitusta ja samalla vähentävän valtion verotuloja arviolta noin 100 miljoonalla eurolla vuodessa. Samanaikaisesti toteutettavien puulla tai puupohjaisilla polttoaineilla, metallurgisten prosessien jätekaasuilla ja kemiallisten prosessien reaktiolämmöllä tuotetun sähkön tukien poistamisen arvioidaan vähentävän teollisuuden saamaa tukea ja vähentäisi samalla valtion menoja noin 30 miljoonalla eurolla. Lisäksi sähköveron alennus vaikuttaisi välillisesti siten, että energiantensiivisen teollisuuden palautus pienenesi arviolta joitakin miljoonia euroja vuodessa. Sähköveron alentamisen ja tuen poistamisen yhteisvaikutuksena valtion tulojen ennustetaan vähenevän noin 70 miljoonalla eurolla. Tukien poiston ja energiantensiivisen teollisuuden veronpalautuksen pienemisen vaikutus näkyisi täysimääräisenä valtiontaloudessa pääsääntöisesti vasta voimaantuloa seuraavasta vuodesta lähtien, koska vuoden 2006 tuet maksetaan pääsääntöisesti takautuvasti yrityksille vuoden 2007 aikana.

5.2. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset

Sähkön veron alentaminen on teknisesti yksinkertainen eikä se aiheuta merkittäviä lisätöitä verovelvollisille tai veronkannosta

huolehtivalle tullilaitokselle, koska varsinaiseen veronkantojärjestelmään ei tehtäisi muutoksia.

Sähköntuotannon tukeen oikeutettuja tuenhakijoita on ollut vajaat 200 mukaan lukien 15 turpeen sähköntuotannon tukeen oikeutettua hakijaa. Tuenhakijoita oli puulla tai puupohjaisilla polttoaineilla tuotetun sähkön osalta reilut 40 sekä metallurgisten prosessien jätekaasuilla tuotetun sähkön osalta ja kemiallisten prosessien reaktiolämmöllä tuotetun sähkön osalta yhteensä noin 10. Nyt esitetty tukien poistaminen yhdessä aikaisemmin toteutetun turpeen veron ja tuen poiston kanssa yksinkertaistaisivat ja selkeyttäisivät energiaverotuksen rakennetta. Ehdotettujen tukien poistaminen ei kuitenkaan vähentäisi suoraan tuenhakijoiden määrää, sillä samat toimijat hakisivat edelleenkin esimerkiksi metsähakkeen tai kierrätyspolttoaineen tukea. Sähköveron alentamisen ja eräiden tukien poistamisen ei arvioida vähentävän merkittävästi tullin henkilöstötarvetta energiaverotuksessa.

Sähkön verotusmenettelyyn ehdotetut muutokset vähentäisivät verkonhaltijoiden ja sähköntuottajien tekemien oikaisuhakemusten määrää sekä tähän liittyvää hallinnollista työtä energiaverotuksessa. Muutoksella ei kuitenkaan varsinaisesti olisi merkittäviä henkilöstövaikutuksia.

5.3. Ympäristövaikutukset

Sähköveron alennuksen ei oleteta vaikuttavan polttoainevalintoihin tai energian kokonaiskulutukseen merkittävästi, koska sähkön hinnannousu on ollut selvästi suurempi kuin ehdotettu veronalennus. Veronalennuksen seurauksena sähköenergia kuitenkin halpenee suhteessa muihin energiamuotoihin, millä saattaa olla vähäinen sähkön kulutusta lisäävä vaikutus. Ehdotettujen muutosten ympäristövaikutukset riippuvat paljolti siitä, mitä polttoaineita sähkön tuottamiseen käytetään ja mitä polttoaineita sähköllä korvattaisiin. Koska veronalennuksen ei oleteta oleellisesti lisäävän energian kulutusta tai vaikuttavan polttoainevalintoihin, ei esityksellä arvioida olevan merkittäviä ympäristövaikutuksia.

Puulla tai puupohjaisilla polttoaineilla, me-

tallurgisten prosessien jätekaasuilla ja kemiallisten prosessien reaktiolämmöllä tuotetun sähkön verotuksen poistamisella ei arvioida olevan mainittavia ympäristövaikutuksia, koska nykyisessä tilanteessa kysymyksessä olevat vähäpäästöiset ja hinnaltaan kilpailukykyiset polttoaineet käytettäisiin joka tapauksessa energiantuotannossa.

5.4. Vaikutukset yrityksiin

Teollisuudessa sähkön hinnannousua on vaikea täysimääräisesti voida lisätä lopputuotteiden hintoihin, joten kohonnut sähkön hinta näkyy alentuneena kilpailukyknä. Voimakkaimmin sähkön hinnannousu heikentää kilpailukykyä sellaisilla energiaintensiivisillä toimialoilla, joilla on vähän tai ei lainkaan omaa sähköntuotantoa. Tällaisia aloja ovat erityisesti metallien valmistus, eräät kemianteollisuuden sektorit ja pääsääntöisesti myös kasvihuoneviljely. Kilpailukyvyn heikkenemistä voidaan lieventää ehdotulla teollisuuden ja kasvihuoneviljelijöiden veronalennuksella. Ehdotettu sähköveron alennus parantaisi niiden yritysten kilpailukykyä, joilla on oikeus käyttää alennetun veroluokan II sähköä. Vaikutus näiden yritysten kilpailukykyyn riippuu paljolti siitä, millä asema sähköenergialla on niiden tuotannossa ja tuottavatko ne mahdollisesti sähköä tuotantotavoilla, joilta tuki ehdotetaan poistettavaksi. Toisaalta veroluokan II sähköveron alennus lisäisi jossain määrin eriarvoisuutta alennetun veroluokan ja yleisen veroluokan I sähköä käyttävien yritysten välillä. Eri sähköveroluokkiin kuuluvat yritykset kuitenkin toimivat eri toimialoilla ja erityyppisillä markkinoilla, eikä alennuksen näin ollen oleteta merkittävässä määrin vaikuttavan eri sähköveroluokkiin kuuluvien yritysten väliseen asemaan.

Puulla ja puuperäisillä polttoaineilla tuotetun sähkön tuen poistamisen oletetaan turvaavan ainakin jossain määrin myös lastu- ja kuitulevyteollisuuden raaka-ainesantia ja parantavan niiden toimintaedellytyksiä.

Sähköverotuksen menettelysääntöksiin ehdotetut muutokset yksinkertaistaisivat ja helpottaisivat sähköntuottajien ja verkkonhaltijoiden verotusta.

6. Asian valmistelu

Asia on valmisteltu valtiovarainministeriössä yhteistyössä kauppa- ja teollisuusministeriön ja Tullihallituksen kanssa.

7. Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy valtion vuoden 2007 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

8. Voimaantulo

Puulla tai puupohjaisilla polttoaineilla, metallurgisten prosessien jätekaasuilla ja kemiallisten prosessien reaktiolämmöllä tuotetun sähkön valtiontukilupa päättyy vuoden 2006 lopussa, mistä johtuen niillä tuotetun sähkön tuen poistamisen olisi tarkoituksenmukaista tulla voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007. Puulla tai puupohjaisilla polttoaineilla, metallurgisten prosessien jätekaasuilla ja kemiallisten prosessien reaktiolämmöllä tuotetun sähkön tukea koskevia sääntöksiä sovelletaan myös kumoamisen jälkeen, koska esimerkiksi vuoden 2006 osalta tukea haetaan vuoden 2007 aikana. Jotta näin voitaisiin menetellä, ehdotetaan voimaantulosäännöksen otettavaksi tätä koskevat säännökset.

Sähköveron alennuksen käyttöönottoaminen edellyttää komission hyväksyntää. Sähköveron alennus tulisi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007 edellyttäen, että komissio on hyväksynyt veronalennustoimenpiteen siihen mennessä. Mikäli komissio ei ole hyväksynyt teollisuuden veronalennustoimenpidettä 31 päivään joulukuuta 2006 mennessä, teollisuudessa käytettävään sähköön sovellettaisiin alennettua verokantaa sitä seuraavan kalenterikuukauden alusta, jona komissio on hyväksynyt veronalennustoimenpiteen.

Sitä tilannetta varten, ettei komissio hyväksy sähköveronalennusta 31 päivään joulukuuta 2006 mennessä, mutta hyväksyisi veronalennuksen myöhemmin takautuvasti 1 päivänä tammikuuta 2007 alkaen, toteutettaisiin sähköveron alennus siten, että sähköverovelvollinen, joka on ilmoittanut sähköä II-veroluokalla vuoden 2007 alusta lähtien nykyisellä verotasolla 0,44 senttiä kilowattitun-

nilta, voisi veronalennustoimenpiteen hyväksymistä seuraavan kuukauden jälkeisiltä verokausilta annettavilla veroilmoituksilla ilmoittaa vastaavan määrän teollisuudessa käytettyä sähköä verottomana toimituksena. Näin menetellen veron määrä tasoittuisi vähitellen jälkikäteen täs mälleen ehdotettuun

0,22 senttiin kilowattitunnilta. Menettely olisi myös hallinnollisesti yksinkertainen.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1260/1996) 8 §:n 1 momentin 3, 8 ja 9 kohta, sellaisina kuin ne ovat laissa 1168/2002,
muutetaan 6 §:n 1 momentin 2 kohta ja 2 momentti, 7 §:n 5 kohta, 8 §:n 1 momentin 6 kohta sekä lain liitteenä oleva verotaulukko, sellaisina kuin niistä ovat 7 §:n 5 kohta ja 8 §:n 1 momentin 6 kohta mainitussa laissa 1168/2002 sekä lain liitteenä oleva verotaulukko laissa 447/2005, sekä
lisätään 7 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1168/2002, uusi 6 kohta seuraavasti:

6 §

Sähkön valmistevero ja huoltovarmuusmaksu määrätään kultakin verokaudelta verotaulukon mukaisena siitä sähkön määrästä, jonka:

2) edellä 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu sähköntuottaja tuottaa sekä siitä sähkön määrästä, jonka sähköntuottaja on hankkinut verottomasti ja käyttää itse tai luovuttaa verolliseen kulutukseen;

Sen estämättä, mitä 1 momentin 1 ja 3 kohdassa säädetään, kulutukseen luovutettuna tai käytetyn sähkön määränä voidaan pitää sitä määrää, josta verkonhaltija suoraan tai myyntiyhtiön kautta veloittaa sähkön käyttöä siirron yhteydessä. Yhdelle tai useammalle verokaudelle kuuluva verotettavan sähkön määrä voidaan tällöin kohdistaa sille verokaudelle, jonka aikana sähkön käyttäjää verotetaan toimitetusta tai toimitettavasta sähköstä. Jos sähkön veroa on tällöin muutettu, vero on suoritettava toimitusajankohtana voimassa olevan veron mukaisena. Jos verkonhaltija on siirron yhteydessä laskuttanut sähkön kuluttajaa toimitettua suuremmasta määrästä sähköä ja sähköveroa on tämän takia maksettu liikaa, on verkonhaltijalla oikeus tehdä veroilmoituksessaan liikaa maksettua veroa ja huoltovarmuusmaksua vastaava vähennys. Vähennys on tehtävä kolmen vuoden kuluessa sähkön siirron hyvityslaskutusta seuraavan vuoden alusta. Vähennys voi olla enintään verokaudelta suoritettavan veron

suuruinen.

7 §

Valmisteverotonta ja huoltovarmuusmaksutonta on sähkö:

5) joka kulutetaan voimalaitoksen sähkön tai yhdistetyn sähkön ja lämmön tuotannon omakäyttölaitteissa;

6) jonka verkonhaltija luovuttaa 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettulle sähköntuottajalle.

8 §

Oikeus hakemuksesta saada tuottamastaan sähköstä tukea on sillä, joka tuottaa sähköä:

6) metsähakkeella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007. Lain 4 §:n 2 momentin mukaiseen teollisuudessa käytettävään sähköön sovelletaan lain liitteenä olevan verotaulukon mukaista sähkön veroluokkaa II sitä seuraavan kalenterikuukauden alusta, jona Euroopan yhteisöjen komissio on hyväksynyt veronalennuksen.

Sähköverovelvollisella, joka on ilmoittanut veroilmoituksessa sähköä II-veroluokalla tämän lain voimaantulon ja komissiossa tapahtuvan veronalennuksen hyväksymistä seuraavan kalenterikuukauden välisenä aikana, on oikeus ilmoittaa veronalennuksen hyväk-

symiskuukauden jälkeisiltä verokausilta annettavilla veroilmoituksilla vastaava määrä teollisuudessa käytettyä sähköä verottomana toimituksena.

Ennen lain voimaantuloa puulla tai puu-

pohjaisilla polttoaineilla, metallurgisten prosessien jätekaasulla ja kemiallisten prosessien reaktiolämmöllä tuotetun sähkön tukeen sovelletaan tämän lain voimaantullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 12 päivänä syyskuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Eero Heinäluoma*

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Perusvero	Lisävero	Huoltovarmuusmaksu
Sähkö snt/kWh				
— veroluokka I	1	—	0,73	0,013
— veroluokka II	2	—	0,22	0,013
Kivihiili, kivihiilibriketit, kivihiilestä valmistetut kiinteät polttoaineet euroa/t	3	—	43,52	1,18
Maakaasu, kaasumainen snt/nm ³	5	—	1,82	0,084
Mäntyöljy snt/kg	6	5,68	—	—

Laki**sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1260/1996) 8 §:n 1 momentin 3, 8 ja 9 kohta, sellaisina kuin ne ovat laissa 1168/2002,
muutetaan 6 §:n 1 momentin 2 kohta ja 2 momentti, 7 §:n 5 kohta, 8 §:n 1 momentin 6 kohta sekä lain liitteenä oleva verotaulukko, sellaisina kuin niistä ovat 7 §:n 5 kohta ja 8 §:n 1 momentin 6 kohta mainitussa laissa 1168/2002 sekä lain liitteenä oleva verotaulukko laissa 447/2005, sekä
lisätään 7 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1168/2002, uusi 6 kohta seuraavasti:

Voimassa oleva laki

6 §

Sähkön valmistevero ja huoltovarmuusmaksu määrätään kultakin verokaudelta verotaulukon mukaisena siitä sähkön määrästä, jonka:

2) edellä 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu sähköntuottaja tuottaa;

Sen estämättä, mitä 1 momentin 1 ja 3 kohdassa säädetään, kulutukseen luovutetuna tai käytetyn sähkön määränä voidaan pitää sitä määrää, josta verkonhaltija suoraan tai myyntiyhtiön kautta veloittaa sähkön käyttäjää siirron yhteydessä. Yhdelle tai useammalle verokaudelle kuuluva verotettavan sähkön määrä voidaan tällöin kohdistaa sille verokaudelle, jonka aikana sähkön käyttäjää veloitetaan toimitetusta tai toimitettavasta sähköstä. Jos sähkön veroa on tällöin muutettu, vero on suoritettava toimitusajankohtana voimassa olevan veron mukaisena.

Ehdotus

6 §

Sähkön valmistevero ja huoltovarmuusmaksu määrätään kultakin verokaudelta verotaulukon mukaisena siitä sähkön määrästä, jonka:

2) edellä 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu sähköntuottaja tuottaa *sekä siitä sähkön määrästä, jonka sähköntuottaja on hankkinut verottomasti ja käyttää itse tai luovuttaa verolliseen kulutukseen;*

Sen estämättä, mitä 1 momentin 1 ja 3 kohdassa säädetään, kulutukseen luovutetuna tai käytetyn sähkön määränä voidaan pitää sitä määrää, josta verkonhaltija suoraan tai myyntiyhtiön kautta veloittaa sähkön käyttäjää siirron yhteydessä. Yhdelle tai useammalle verokaudelle kuuluva verotettavan sähkön määrä voidaan tällöin kohdistaa sille verokaudelle, jonka aikana sähkön käyttäjää veloitetaan toimitetusta tai toimitettavasta sähköstä. Jos sähkön veroa on tällöin muutettu, vero on suoritettava toimitusajankohtana voimassa olevan veron mukaisena. *Jos verkonhaltija on siirron yhteydessä laskuttanut sähkön kuluttajaa toimitettua suuremmasta määrästä sähköä ja sähköveroa on tämän takia maksettu liikaa, on verkonhaltijalla oikeus tehdä veroilmoituksessaan liikaa maksettua veroa ja huoltovarmuusmaksua vastaava vähennys. Vähennys on tehtävä kolmen vuoden kuluessa*

sähkön siirron hyvityslaskutusta seuraavan vuoden alusta. Vähennys voi olla enintään verokaudelta suoritettavan veron suuruisen.

7 §

Valmisteverotonta ja huoltovarmuusmaksutonta on sähkö:

5) joka kulutetaan voimalaitoksen sähkön tai yhdistetyn sähkön ja lämmön tuotannon omakäyttölaitteissa.

8 §

Oikeus hakemuksesta saada tuottamastaan sähköstä tukea on sillä, joka tuottaa sähköä:

3) puulla tai puupohjaisilla polttoaineilla;

6) metsähakkeella;

8) metallurgisten prosessien jätekaasulla;
9) kemiallisten prosessien reaktiolämmöllä siten, että kemiallisessa prosessissa syntyvät tuotteet käytetään sellaisenaan myyntituotteina tai jatkovalmistuksen raaka-aineina.

7 §

Valmisteverotonta ja huoltovarmuusmaksutonta on sähkö:

5) joka kulutetaan voimalaitoksen sähkön tai yhdistetyn sähkön ja lämmön tuotannon omakäyttölaitteissa;

6) jonka verkonhaltija luovuttaa 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetulle sähköntuottajalle.

8 §

Oikeus hakemuksesta saada tuottamastaan sähköstä tukea on sillä, joka tuottaa sähköä:

(3 kohta kumotaan)

6) metsähakkeella.

(8 kohta kumotaan)

(9 kohta kumotaan)

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007. Lain 4 §:n 2 momentin mukaiseen teollisuudessa käytettävään sähköön sovelletaan lain liitteenä olevan verotaulukon mukaista sähkön veroluokkaa II sitä seuraavan kalenterikuukauden alusta, jona Euroopan yhteisöjen komissio on hyväksynyt veronalennuksen.

Sähköverovelvollisella, joka on ilmoittanut veroilmoituksessa sähköä II-veroluokalla tämän lain voimaantulon ja komissiossa tapahtuvan veronalennuksen hyväksymistä seuraavan kalenterikuukauden välisenä aikana, on oikeus ilmoittaa veronalennuksen hyväksymiskuukauden jälkeisiltä verokausilta annettavilla veroilmoituksilla

vastaava määrä teollisuudessa käytettyä sähköä verottomana toimituksena.

Ennen lain voimaantuloa puulla tai pui-pohjaisilla polttoaineilla, metallurgisten prosessien jätekaasulla ja kemiallisten prosessien reaktiolämmöllä tuotetun sähkön tukeen sovelletaan tämän lain voimaantullessa voimassa olleita säännöksiä.

Voimassa oleva laki

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Perusvero	Lisävero	Huoltovarmuusmaksu
Sähkö snt/kWh				
— veroluokka I	1	—	0,73	0,013
— veroluokka II	2	—	0,44	0,013
Kivihiili, kivihiilibriketit, kivihiilestä valmistetut kiinteät polttoaineet euroa/t	3	—	43,52	1,18
Maakaasu, kaasumainen snt/nm ³	5	—	1,82	0,084
Mäntyöljy snt/kg	6	5,68	—	—

Ehdotus

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Perusvero	Lisävero	Huoltovarmuusmaksu
Sähkö snt/kWh				
— veroluokka I	1	—	0,73	0,013
— veroluokka II	2	—	0,22	0,013
Kivihiili, kivihiilibriketit, kivihiilestä valmistetut kiinteät polttoaineet euroa/t	3	—	43,52	1,18
Maakaasu, kaasumainen snt/nm ³	5	—	1,82	0,084
Mäntyöljy snt/kg	6	5,68	—	—